

til hinanden. Den høitærede Finansminister vilde see, hvorledes den største By i Landet, Kjøbenhavn, vilde stille sig til dette fremtidige Spørgsmaal; men det forekommer mig dog, at Kjøbenhavn umulig kan være en Maalestof for, hvorledes Sagen bør ordnes i de andre Byer; thi de nye Forhold, der ere traadte i Kraft, tildeels ved Jernbanens Anlæg og ved mange andre Foranstaltninger, have bragt en meget større Forskjel tilveie mellem Kjøbstæderne, end der hidtil har været. At Næringslovens Indførelse paa Landet vistnok ikke i mindste Maade har skadet Kjøbenhavn, er Noget, som man vel kan antage for sandsynligt. Men ville vi nu see hen til de andre Kjøbstæder, saa er der virkelig en meget stor Forskjel paa en Kjøbstads Velgaaelse. Jeg vil nu f. Ex. holde mig til Fyen. Hvad har Odense f. Ex. ikke vundet ved, at Jernbanen gaaer derigjennem; men hvad have saa ikke de mindre Kjøbstæder i samme Forhold tabt? Tidligere var Forholdet lige, forsaavidt Byens Størrelse var afhængig af Byens Opland; men nu har den største By draget et langt større Opland til sig paa de mindre Byers Bekostning, og det er dette Forhold, jeg vilde tillade mig at gjøre den høitærede Finansminister opmærksom paa ved Sagens fremtidige Ordning. Forresten finder jeg efter de Udtalelser, som ere faldne deels fra den høitærede Finansminister, deels fra andre Medlemmer her i Salen, ikke Anledning til at udtale mig videre om dette Punkt.

Madsen: Der er et Punkt, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede den høitagtede Finansministers Opmærksomhed, for det Tilfælde, at der skulde foretages en Omordning af Bygningsafgiften, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt vedkommende Næringsdrivende drive bunden eller ubunden Næring. Loven af 29de December 1857 har bestemt, at alle de, der drive ubunden Næring, det vil sige de, der kun til Næringen benytte deres egen, deres Husfruers eller deres Børns Hjælp, ere frie for at løse Borgerklub eller Næringsbevæis, og jeg tror ogsaa, at der i det Tilfælde,

26de Februar,

der foretages en Omordning i den her omhandlede Henseende, kunde være Anledning til at sætte Bygningsafgiften noget lavere for dem end for dem, der drive bunden Næring. — En anden Hovedbestemmelse angaaer det blandede Forhold, forsaavidt der bestaaer en Fritagelse for dem, som leve af Agerbrug og Fiskeri, men som tildeels ved Siden deraf drive Næring. Det er meget vanskeligt at bedømme, hvorvidt der i saa Tilfælde virkelig skal svares Bygningsafgift eller ikke, og saaledes som Forholdene nu for Tiden ere, forekommer det mig, at man paa sine Steder er ifærd med at regne Hunsflid til Næringsdrift. Jeg skal ikke fremhæve noget bestemt Exempel i saa Henseende, men kun henlede den høitagtede Finansministers Opmærksomhed derpaa. Dersom vi komme til en saadan Omordning, og dersom man skal fritage Agerbrugerne for at svare Bygningsafgift, hvilket vel kan være begrundet, idet de svare en bestemt fast Skat af de Giendomme, hvoraf de leve, tror jeg, at ved Siden af, hvad jeg før anførte om bunden og ubunden Næring, vil en af Hovedbestemmelserne være Bestemmelsen om, hvorledes man ved et saadant blandedt Forhold, hvorved Vedkommende deels drive Agerbrug og deels drive Næring, kan bestemme det Forhold, hvori de skulle svare Bygningsafgift af deres Næring, og hvori de skulle være fritagne, forsaavidt de leve af Agerbrug. Dette forekommer mig at være et vigtigt Punkt i Henseende til en Omordning, hvorpaa jeg ikke har villet undlade at henlede den høitærede Finansministers Opmærksomhed.

P. C. Olsen: Til de Exempler, der ere anførte paa den forunderlige Maade, hvorpaa man ligner Bygningsafgiften paa Landet, skal jeg kun sige, at det er mig be kendt, at paa Landet i Fyen, hvor der reises de saakaldte Triskoler, regner man dette til Handel, Haandværk eller Fabrikdrift, idet man lægger Bygningsafgift paa disse Skoler. Dette tror jeg virkelig ikke kan være Lovens Hensigt. Jeg skal forresten ikke gaae videre ind herpaa, men kun udtale min Tak til den